

58. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel
TŘEŠŤSKÉ DIVADELNÍ JARO

20. 3. 2019 | cena 5 Kč

OKO 6

Dnes hrajeme:
Bylo nás pět

Dnes hrajeme:
Tři na lavičce

Dnes hrajeme:
Skřivani už jen v Shakespearovi

Včerejší představení:
Taneček přes dvě pekla

Včerejší představení:
Postel pro anděla

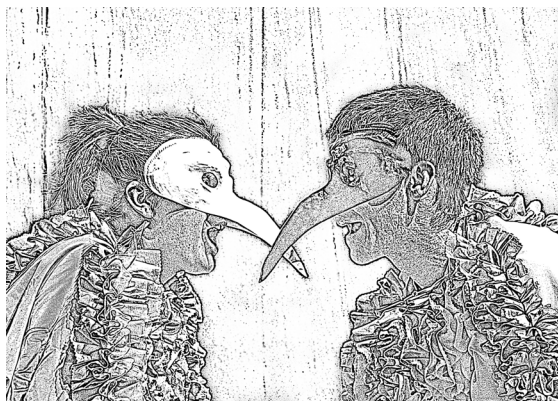

Divadelní okénko:

Dorozumívání a námluvy pumpalíka

Mezi sebou Pumpalíci komunikují řečí těla, vzájemnými doteky, rituálním chováním, očicháváním i zvuky. Tyto zvuky mají vysokou frekvenci, proto nejsou lidským uchem slyšitelné. Je-li ovšem na jevišti přítomen pes, chová se většinou velmi nervózně, neboť ho zvuky vydávané Pumpalíky neobyčejně dráždí. Pumpalíci jsou dokonce schopni produkovat kmitočty, které ruší bezdrátový přenos zvuku. Tuto svoji schopnost však sami prozatím neobjevili, a tak k tomuto jevu dochází jen náhodně, například při jejich hádkách, či námluvách. Vábivé tance sameček Pumpalíků při námluvách nám mohou připadat trošku komické, ale samečkům se jejich figury očividně líbí. Samičky vědí zcela přesně, kde a jak mají samečka

Pár Pumpalíků při námluvách.

polechtat, aby na něj zapůsobily. Tento velmi intimní projev náklonnosti spočívá v tom, že samičky před pářením trou jemné prachové chomáčky, které mají na spodní části trupu, o obličejovou část samečkovy hlavy. Při tomto „lechání“ sameček vydává ony vysokofrekvenční zvuky.

Výňatek z knihy *O Pumpalících* napsal a ilustroval P. P.

OKEM poroty:

Taneček přes dvě pekla

DS Třešticí při ZŠ Třešť / Miloš Kratochvíl

Další hudební pohádku na scéně Třeštského divadelního jara s letopočtem 2019 předvedli opět domácí. Velmi početný divadelní soubor Třešticí při ZŠ Třešť pracuje už několik let, ale členská základna se mu neustále mění. Jádrem souboru totiž vždy tvoří žáci ze tříd, kde jsou třídními učiteli Radana Kadlecová a Luboš Vonka. Tento pedagogický tandem tentokrát Třešticům vybral pohádku z pera Miloše Kratochvíla *Taneček přes dvě pekla*, která byla v roce 1982 uvedena na televizní obrazovky.

Pohádková hudební komedie zavádí diváky do prostředí pekla první kategorie, které obývají exkluzivní čertice, a do pekla druhé kategorie s ušmudlanými čerty, jak je známe z klasických pohádek. A právě sem propadne za trest vesnický mlá-

denec Kája Fousek pro svou nafoukanost, se kterou odmítá tanečnice na vesnické zábavě. Čertice ho chtějí potrestat, jenže jedna z nich, stejně nafrněná Mefiska, Kájovi pomůže. Proti všem pekelným pravidlům mu dá sníst kouzelnou sušenou borůvku a na Káju žádné čertovské kouzlo neúčinkuje. Pohádka, ale končí šťastně. Oba odcházejí na zem, kde je život přece jen krásnější než v pekle. Jenom přitom vlastně vůbec není jasné, kdo koho polepšil.

I když je to, jak rok televizního uvedení napovídá, pohádka pradávná, děti ji velmi dobře znají. Převzít televizní tvar pohádky, která využívá všech výhod kamery na jevišti, je velmi složitý úkol. Kamera umí zprostředkovat i ty sebemenší detaily, vyplňuje čas a tempo zůstává zachováno. Takové možnosti jeviště moc nemá a živý herec už vůbec ne, i kdyby snědl kouzelných borůvek dvě kila. Vznikají tak nechtěná hodně pomalá místa a prázdné chvílky, a to divadlu nesvědčí.

Třešťáci ale mají do další práce na čem stavět. Na mnohých dětech je vidět a taky slyšet, že artikulace a práce s hlasem jim není cizí. Disponují také spoustou hudebně a pěvecky vybavených členů. Celkově je vidět, že jejich vývoj je sledován a cíleně kultivován. Stejně tak sborové zpívání se nese sálem příjemně hravě a přirozeně dětsky. Přínosem celému dojmu je také citlivě přepracovaná hudba. Primitivní disko z televizní verze bylo nahrazeno muzikou poslouchatelnou a divadelně milou.

Celé představení vykazovalo známky toho, že děti nejsou prkenně a násilně instruovány, ale je jim ponechána hravost jim vlastní.

Co na to diváci

- Děti si to užily, bavilo je to.
- Zpívali hezky nahlas, bylo je slyšet i vzadu.
- Nejlepší byl Kája Fousek a Mefiska.
- Peklo první i druhé kategorie se povedlo.
- Dětem se to líbilo, vydržely se koukat až do konce.

Alena Veliká

Postel pro anděla

DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť / Jaroslav Koloděj

A co děj, Koloděj?

Možná na úvod leckoho šokuji lidovým rčením: „z ho*na bič neupleteš - a když upleteš, nezapráská.“ I když: proč by toto úsloví mělo šokovat ty, co se na představení Postel pro anděla od DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť dobře bavili. Přeci to, že někomu spadl mobil do latríny, bylo možná to nejzásadnější a nejzapamatovatelnější, co se v inscenaci stalo. Výraznější zápletku totiž divadelní hra Jaroslava Koloděje nenabízí. Tak proč se teď pohoršovat nad fekálními příklady.

Komedie, kterou by se snad dalo považovat za konverzační, totiž v podstatě žádný děj nemá. Odvíjí se od výchozí situace, kdy opilý Mysliveček najde doma svého anděla strážného, kterého nechtěně postřelil. Výchozí situace je možná slibná (i když ne nijak originální), ale autor ji neumí zúročit a jsou mu přednější komunální fóry. Důvody, proč se anděl zviditelnil, jsou pochybné, přibližné a nejasné a i jeho odchod spíš odpovídá tomu, že si se svým nápadem autor dál nevěděl rady.

Humorné momenty vyplývající z toho, že jedna z postav vidí a oslovuje bytost, která je pro ostatní neviditelná, jsou nenápadité a rychle se vyčerpají. Přítomnost zjeveného anděla do života postav nepřinese vůbec nic, co by se nestalo, kdyby tam anděl nebyl.

Podtrženo sečteno, je celý scénář jen jeden velký „oslí můstek“ (tzn. hloupý spojovací element) mezi jednotlivými vtipy – hláškami, většinou spíše hospodsko-fekální kvality. Text tak evokuje zábavu příbuznou filmům Zdeňka Trošky.

Je pravda, že nikdo nemá právo nikomu diktovat, čím se má bavit a čím ne. A nikdo nemá mandát na to, aby určoval, co je dobrá zábava a co ne. A je právo každého tvůrce, aby si vybral, jakou cílovou skupinu chce oslovovat a čím.

Co na to diváci

- Trochu mi to připomnělo komedie pana Trošky. Jedna legrace střídala druhou, ani jsem nestihl všechno vnímat.
- Baví mě chodit na třešťské soubory. Jsem ráda, když na jevišti poznám někoho známého.
- Taková oddychovka. Oceňuji herecké výkony především tří hlavních herců.
- Bylo to na můj vkus příliš vulgární, ale bavil jsem se.

Ale na druhou stranu je také pravda, že česká i světová dramatika má nespočet titulů, které jsou lidové a přesto nabízejí mnohem víc než tento Kolodějův výtvar. A nejen pro diváky, ale i pro interprety, kteří by dozajista na kvalitnějším komediálnějším textu dokázali nabídnout zajímavější zábavu – a to, aniž by museli cílit na jinou diváckou skupinu. Měli by možnost lépe zúročit svůj herecký potenciál a také se víc naučit. A není třeba se obávat, že ten, kdo se zasměje prvoplánovému vtipu o mobilu v latríně apod., se nezasměje dobře postavené komediální situaci.

Čili souboru lze popřát pro příště šťastnější ruku při volbě titulu a možná i náročnější kri-

téria v tom, čím chtějí svého diváka pobavit. A zdůrazňují, že přání bavit diváka jim nikdo nebere, nevyčítá a nerozmlouvá ani v nejmenším.

Kateřina Baranovská

OKO zaostruje na:

Dětské divadelní studio Tyláček při DS Tyl Dačice

Dětské divadelní studio bylo založeno v roce 1993 při Městské knihovně v Dačicích. Hlavním účelem byla snaha zpřístupnit formou dramatizace doplňkovou školní četbu. Od roku 2000 je studio součástí Divadelního spolku Tyl.

Vedoucí studia je od jeho založení Naděje Jahelková. V průběhu 25 let prošlo studiem 135 dětí a bylo inscenováno 25 vlastních scénářů na motivy knih pro mládež (např. Mauglí, Kytice, Mrazík, Sněhurka, O nezbedné princezně Ance, Popelka, Hobit). Repertoár se soustřeďuje na diváky předškolního věku, všechny stupně základních škol i širokou veřejnost. V současné době má studio 18 členů.

Sledujte aktuality na www.trestskedivadelnijaro.cz

OKO představuje hru:

Bylo nás pět

Dětské divadelní studio Tyláček při DS Tyl Dačice / autor: Karel Poláček
komedie / 60 minut bez přestávky

Snaha konfrontovat současného dětského diváka, vychovaného počítači a mobilními telefony, s vysokou životní úrovní s životem dětí, žijících v úplně jiných životních podmínkách. To, co je na celém příběhu nejcennější, je ukázka síly dětského přátelství. Dramatizace poměrně obsáhlé knihy je velice zjednodušená. Je rozdělena do 6 částí, každá část má své téma.

OKO zaostřuje na:

ZITA Zdechovice, Přelouč

Soubor Zita Zdechovice je poměrně mladým souborem, který vznikl v roce 2017. Jeho členové však nejsou žádní divadelní nováčci. Divadlu se řada z nich věnovala mnoho let, dalo by se říct, že skoro celý život. V současné době tvoří základnu čtyři členové a hra Tři na lavičce je jejich prvotinou.

Sledujte aktuality na www.trestskedivadelnijaro.cz

Tři na lavičce

ZITA Zdechovice, Přelouč / autor: Aldo Nicolaj
tragikomedie / 75 minut bez přestávky

Komediálně laděný příběh dvou osamělých mužů, které sblíží hledání odpovědi na otázku, proč tady vlastně jsou. Jejich setkání se slečnou Ambrou je doslova školou životního optimismu. Jedná se o výlet do úsměvných i strastiplných zákoutí cest lidí třetího věku.

Zmatkaři, z. s., Dobronín

Amatérský divadelní soubor Zmatkaři vznikl v roce 1993. U jeho zrodu stáli tři lidé, František Kunst, Martina Nováčková a herec HDJ Miroslav Večerka. Členy souboru nejsou jen dobronínští, ale také herci z Jihlavy, Polné, Třeště, Stráže, Věžničky aj. Od roku 2009 je kmenovým režisérem souboru Vladimír A. Mátl. Snahou souboru je co největší pestrost. Proto do repertoáru zařazují jak komedie, tak hry s vážnějším tématem a čas od času i méně tradiční divadelní formy. V průmě-

ru uvádí jednu novou inscenaci ročně a s představeními zajíždí nejen do okolních obcí a měst, ale navštívili již mnohá místa v celé České republice. Pravidelně se účastní divadelních přehlídek. V zimních měsících pořádají Dobronínské divadelní chumelení, sérii představení ochotnických souborů.

OKO představuje hru:

Skřivani už jen v Shakespearovi

Zmatkaři, z. s., Dobronín / autor: František Zborník

telefonická teatronovela / 110 minut bez přestávky

Inspirací pro napsání této divadelní hry byla Františkovi Zborníkovi Julie Hrušková. Statečná žena, která po 2. světové válce převáděla přes hranice občany ČSR prchající do americké vojenské zóny v Rakousku. Zde se zamilovala do seržanta americké armády. STB však na ni prostřednictvím agenta připravila lest a následně byla zatčena a odsouzena k mnohaletému trestu.

Na co se můžete těšit zítra?

21. 3. v 9.30 hod. **Loupežnické koření**
hraje Dětský divadelní soubor Žirovnice

21. 3. v 19.30 hod. **Amant**
hraje Ochoťnický soubor Forbína, z. s., Jistebnice

67
1349–2019
Město Třešť

**Třešťské
Divadelní
Jaro**

Partneři festivalu:

Mediální partneři:

Vysočina
Český rozhlas

JIHLAVSKÉ LISTY

Vydalo: Město Třešť v nákladu 150 ks / Redakce OKA: TIC Třešť / Foto: Martin Čáp, archiv souborů
Sazba, grafika: Zdeněk Hajn